

[Rilshøj]

Det har vi set med CO₂-afgiften, som kunne være bedre udformet – vi vender tilbage til det senere – hvis man havde lavet et fælles beslutningsforslag sammen med SF. Vi ser det også i forbindelse med den dagsorden, som er fremsat nu. SF kan godt støtte den, fordi den dog indeholder nogle fremskridt omkring tilskud til vedvarende energi og vel også til energiforskning, hvis midlerne anvendes rigtigt, og der er da også et fremskridt i målsætningerne i »Energi 2000«; men der er mangler i implementeringen, i opfyldelsen af »Energi 2000«.

Det, som kunne have været med i en dagsorden i dag – jeg skal ikke besvære Folketinget med en, for den kan ikke vedtages – var, at man i hvert fald som målsætning havde, at »Energi 2000« som minimum blev opfyldt. Og når et minimum er vigtigt, er det, fordi det bør være en rullende planlægning, der løbende i takt med de teknologiske landvindinger skærper målsætningerne.

Der kunne være flertal for et indgreb over for elvarme i naturgasområder som et meget vigtigt instrument i stedet for, som flere ordførere var inde på, at man skader biobrændsler og fortrænger indenlandske energiresourcer. Der kunne også være flertal for instrumenter til stabile, langsigtede og gunstige afregningsregler for vindmøller og decentrale kraftvarmeværker uden for elværksregi. Det kunne der også vedtages en dagsorden om. Og der kunne have været flertal for forbrugsafhængige energipriser, både varme- og elpriser. Endelig kunne der være flertal for at øge midlerne til energiforskning, naturligvis, men også til vedvarende energi og til energibesparelser.

Sådan en dagsorden havde været bedre end den, der fremsættes nu. Den kunne have været vedtaget, hvis Socialdemokratiet og De Radikale havde ønsket at bruge det grønne flertal aktivt og ikke blot som en trussel over for regeringen for at få regeringen med.

Men vi kan godt støtte den dagsorden, der er fremsat, fordi målsætningerne i »Energi 2000« da er bedre end målsætningerne om status quo, og vi har ikke noget imod at sikre, at realværdien af vedvarende energi opfyldes. Vi kunne bare have vedtaget noget, der var bedre, hvis der havde været den politiske vilje til det. Det beklager vi, men vi kan godt stemme for den fremsatte dagsorden.

Kim Behnke (FP):

Særlig ordføreren for Det Radikale Venstre, hr. Bilgrav-Nielsen, og ordføreren for Socialdemokratiet, hr. Poul Nielson, var inde på spørgsmålet om, hvorvidt Danmark nu lå i spidsen for udviklingen eller ej. Jeg fristes til i den forbindelse at citere lidt fra Børsen, der i går, den 19. marts, skrev følgende om en vurdering, som Det Internationale Energiagentur har foretaget af den danske energipolitik. Der står følgende:

»IEA ser det som et problem, at den danske stat med sin stadige lovgivning om genbrug og mere effektiv udnyttelse af ressourcerne skaber en lovgivning på energiområdet, der vil være en hindring i det internationale arbejde for at harmonisere de forskellige landes regler.«

Det er altså ikke altid, at det er godt at være dem, der går helt forrest.

I det hele taget mener vi fra Fremskridtspartiets side ikke, at der ligger ret meget godt i den energihandlingsplan »Energi 2000«, som vi nu en gang til skal diskutere i Folketinget. Det er nemlig sådan, at hovedparten af »Energi 2000« bygger på det socialistiske makværk, som en eller anden tilfældig fru Brundtland i Norge har skrevet, og som hele verden fejlagtigt er hoppet på. Da vi er dundrende uenige med fru Brundtland, mener vi heller ikke, at de konklusioner, vi drager her i landet, er særlig fornuftige.

Uanset hvilken side man slår op på i energihandlingsplanen, vil man opdage, at de embedsmænd og politikere, der har været med til at skrive den, er utrolig optaget af, hvordan systemet ser ud fra politisk, fra embedsmandssiden og fra forsynerens side. Der er meget få bemærkninger om forbrugerne og ingenting om hr. og fru Jensen derude i parcelhuset eller i lejligheden. Hvordan oplever de egentlig energipolitikken her i landet? Her kommer vi så, og det kan godt være som djævelens advokat, men vi tillader os i denne som i så mange andre sager at tage borgerens parti og siger, at vi ikke synes, det er rimeligt, at man bygger en energipolitik op, som udelukkende har til formål at tilfredsstille forsyneren. Vi synes ærlig talt, at det var vigtigere, at man tog forbrugerens parti. Hvad er så forbrugerens interesseret i? Forbrugerer er interesseret i forsyningssikkerhed og i lave, stabile priser. Grundlæggende er hr. og fru Jensen ligeglad med, om det er fjernvarme, elvarme eller naturgas; for dem handler det om, at der er sikkerhed for forsyningen, og at det sker til en rimelig pris.